

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lvitprandi Ticinensis Diaconi Opvscvlvm, De Vitis Romanorvm Pontificvm

Liutprandus <Cremonensis>

Mogvntiae, 1602

XXXII. S. Evsebivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11115

annotauimus, quia eadem sæpè in antecessorum suorum decretis iterando præscripsimus.

XXXII.

S. EVSEBIVS.

A. cccix.

EVSEBIVS, natione Græcus, ex medico, sedit annos 6. mensem. I. dies 3. Fuit autem temporibus * Constantini. Qui 6. nonas * Constantini Octob. migravit ad Dominum. Hic ordinavit Episcopos 4. presbyteros 13. diaconos 3. Hic tres epistolas decretales fecit, & in illa * quam vniuersis Episcopis per Campaniam & Tusciam constitutis scripsit, sollemniter celebrari præcepit festum inuentionis S. Crucis, quæ suis temporibus 5. nonas Maij inuenta est. Similiter in eadem præcepit, omnes hæreticos ad conuersionem venientes, si in fide S. Trinitatis baptizati essent, per manus impositionem esse reconciliandos, & hoc sacramentum, videlicet, manus impositionis, nec debere, nec fieri posse ab aliis, quàm ab Episcopis dixit, & aliter præsumptum irritum & vacuum habendum, nec inter Ecclesiastica iura reputandum.

* epist. 3.

De conf. d. 3. c. crucis.

De conf. dist. 5. c. manus.

In illa verò epistola, ^b quam Gallicanis Episcopis destinavit, ^b & de hæreticorum susceptione idem seruari mandavit, & ab accusationib. clericorū & Episcoporū infames, & ceteros quos antecessores sui remouēdos sæpè præscriperāt, & ipse remouit, dicēs. *Qui eorum castitatem & gravitatem imitari nolunt, nec eos impetere possunt.*

* epist. 2.

Illam autē, ^c quā direxit Episcopis per Alexandriā & Ægyptum constitutis prohibuit, ne oves pastorem suum reprehendant, nec vllatenus accusent, nisi à recta fide exorbitauerint, quia pastorum facta quanquam rectè reprehendenda videantur, subditorum tamen gladio ferienda non sunt. Et de expulsis aut exspoliatis in eadem subintulit, ita dicens. *Quos sciatis, nec ad Synodum prouincialem, nec ad generalem posse conuocari, nec in aliquo diiudicari, antequam cuncta, quæ eis ablata sunt, legibus potestati eorum redintegrentur, & postmodum non sub angusti temporis spacio, sed tantum temporis spaciū eis indulgeatur, quantum exspoliati vel expulsi esse videntur, antequam ad Synodum conuocentur. & ab omnibus suæ prouinciæ Episcopis quisq; audiatur: nam nec conuocari ad causam, nec iudicari potest expoliatus vel expulsus, quoniam non est priuilegium, quo exspoliari possit iam nudatus. Vnde & antiquitus decretum est, omnes possessiones, & omnia sibi sublata, atq; fructus cūctos ante litis contestationem perceptor vel Primas possessori restituat. Et alibi scriptum habetur, ille qui violentiam pertulit, vniuersa in statu, quo fuerant, recipiat, & quæ possidet*

* epist. 2.

2. q. 2. c. in scripturis.

3. q. 2. c. prius.

2. q. 2. c. nullus

E det

3. q. 1. c. redim. *det securus teneat. Et alibi in synodalibus Patrum decretis, & regum edictis legitur statutum. Redintegranda sunt omnia exspoliatis, vel eiectis Episcopis presentialiter ordinatione Pontificum, & in eorum potestatem, unde abscesserunt, funditus reuocanda, † quacunque conditione temporis, aut dolo, aut captiuitate, aut * violentia malorum, aut per quascunque iniustas causas res Ecclesie vel proprias, aut substantias suas perdidisse noscuntur, ante accusationem, aut regularem ad Synodum vocationem eorum, & reliqua. Multa adhuc in eadem ad idem probandum subiungit.*

† quacunque.
* virtute ma-
iorum.

XXXIII.

S. MELCHIADES.

A. CCXXI.

Tob. 4.

Confirmatio.

MELCHIADES, natione Afer, sedit annos 4. menses 7. dies 8. Fuit autem temporibus Maxentii & Volufiani & Rufini Consul. Hic ordinauit Episcopos vndecim, presbyteros 7. diaconos 5. & 4. Idus Decemb. migravit ad Dominum. Iste autem in epistola, quam Hispanis Episcopis direxit, eos rogando & obsecrando instruxit, vt primò semper omnia diligenter inquirent, & cum iustitia & caritate diffiniant, neminem ante verum & iustum iudicium condemnent, nullum suspicionis arbitrio iudicent, sed primum probent, & postea caritatiuè sententiam proferant, & q. sibi fieri nolunt, alteri non inferant, & Episcopos non iudicent aut condemnent absque Romanæ sedis auctoritate. quod si fecerint, irritum erit, & facientes condemnabuntur, quia hoc priuilegium ipsi Romanæ sedi à temporibus Apostolorum seruari statutum est. quia quamuis cunctorum Apostolorum par electio foret, beato tamen Petro concessum est, vt aliis præmineret, & causas & interrogationes, quæ ad querelam venirent, prudenter disponeret. Idem prædictus Pontifex in eadem epistola eosdem querentes instruxit, sacramentum impositionis manuum Episcoporum maius esse, quàm baptismi, quia à maioribus, id est, à summis Pontificibus fit, & à minoribus perfici non potest, vt ideò maiori veneratione venerandum & tenendum est, sed ita tamen hæc duo sacramenta cõiuncta sunt, vt ab inuicem, nisi morte præueniente, nullatenus possint segregari, & vnum sine altero ritè perfici non possit. Nam vnum sine altero præueniente morte potest, aliud autem non potest. Non tamen dubitare debemus, vt plenitudinem de fonte suscipiamus, quia Spiritus sanctus qui super aquas salutiferi baptismi descendit in lapsu in fonte plenitudinem tribuit ad innocentiam, in confirmatione augmentum præstat ad grati-